

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpat și de partea vătămată Mugureanu Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

ROTARU Andrei XXXXX, născut la XXXXX,
domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.08.2018– 23.06.2020;

Instanța de apel: 16.07.2020 – 08.12.2020;

Instanța de recurs: 04.02.2021 – 31.03.2021.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central, din 23 iunie 2020, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Rotaru Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 2 ani;

- art. 151 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei cu închisoare pe termen de 3 ani 4 luni;

- art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu stabilirea pedepsei cu închisoare pe termen de 6 luni.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor i s-a aplicat pedeapsa definitivă cu închisoare pe termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat pe termen de probă de 5 ani.

S-a încasat de la Rotaru Andrei în beneficiul statului cheltuieli judiciare în mărime de 640 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Rotaru Andrei la data 28.07.2018, aproximativ la orele 22:00, fără a deține permis de conducere, în timp ce conducea motocicletă de model „Viper” cu XXXXX pe o stradă din XXXXX, a fost stopat de către inspectorul de sector și, fiind suspectat în consum de alcool i s-a propus să fie supus examenului medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, dar el a refuzat categoric, deși a fost preîntâmpinat oficial despre răspunderea penală ce survine în cazul refuzului. În așa mod, Rotaru Andrei a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului R. Moldova nr. 357 din 13.05.2009, prevăzute de pct. 11 lit. j) „să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare....”.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Rotaru Andrei, conducând mijlocul de transport fără a deține permis de conducere și, fiind suspectat de consum de alcool, a refuzat de la testarea alcoolscoptică, examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, precum și de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, adică a comis o infracțiune prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod Penal.

Tot el, la data de 05.08.2018, aproximativ la orele 03:00, aflându-se la domiciliul său din XXXXX și, fiind în stare de ebrietate alcoolică în urma unui conflict apărut spontan între el și Mugurean Alexandru, i-a aplicat ultimului o lovitură cu cuțitul în regiunea abdomenului, cauzându-i vătămări sub forma de plagă înțepată a abdomenului care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 201820D0138 din 17.09.2018, s-a calificat ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață.

Astfel, prin acțiunile sale, ultimul a comis vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață, infracțiune prevăzută de art. 151 alin. (1) din Codul penal

La data de 09.09.2018, aproximativ la orele 16:25, aflându-se în regiunea Gării Feroviare din XXXXX și, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma unui conflict apărut spontan între Rotaru Andrei și Ciobanu Andrei, l-a îmbrâncit pe ultimul de pe rampa de la Gara Feroviară, urmare cărui fapt Ciobanu Andrei a căzut peste linia de cale ferată, fiindu-i cauzată fractura maleolei laterale pe stânga, vătămare care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 201820D0145 din 19.09.2018, a fost calificată ca vătămare corporală medie cu dereglare a sănătății de lungă durată.

Prin ce a comis infracțiune prevăzută de art. 152 alin. (1) din Codul penal, după indicii calificativi vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a

sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art. 151 Cod penal, dar a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Rotaru Andrei să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) 151 alin. (1) și 264¹ alin. (4) și să-i fie aplicată pedeapsa după cum urmează:

- pe art. 151 alin. (1) Cod penal - stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 5 ani;

- pe art. 152 alin. (1) Cod penal - stabilirea pedepsei cu închisoare pe termen de 2 ani;

- pe art. 264¹ alin. (4) Cod penal - stabilirea pedepsei cu închisoare pe termen de 6 luni.

În temeiul art. 84 Cod penal a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 6 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința primei instanțe să fie menținută.

În motivarea cererii de apel, acuzatorul de stat a invocat că, la individualizarea pedepsei instanța nu a ținut cont de toate criteriile legale, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă prea blândă în raport cu circumstanțele cazului.

Deși în motivarea instanța de judecată a menționat că recunoașterea vinovăției de către inculpat în cazul respectiv nu poate servi ca o circumstanță atenuantă, deoarece ultimul a optat pentru examinarea cauzei în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală și a beneficiat de reducerea pedepsei în conformitate cu prevederile legale, totuși instanța de judecată a indicat această circumstanță la aplicarea art. 90 Cod penal, suspendând executarea pedepsei, fapt care contravine prevederilor legale.

Mai mult ca atât la adoptarea sentinței instanța de judecată a reținut ca circumstanță faptul că părțile vătămate nu au careva pretenții față de Rotaru Andrei, or, din materialele cauzei penale s-a stabilit că în cadrul ședinței judiciare părțile vătămate nu au declarat că nu au careva pretenții față de Rotaru Andrei, iar faptul că Mugurean Alexandru și Ciobanu Andrei nu au înaintat careva cereri de chemare în judecată contra inculpatului nicidecum nu denotă faptul că aceștia nu au careva pretenții față de el.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2020, apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, prin excluderea art. 90 Cod penal.

Rotaru Andrei s-a considerat condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de: art. 152 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare; art. 151 alin. (1) Cod penal - la 3 ani și 4 luni închisoare; art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 6 luni închisoare.

În conformitate cu art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Rotaru Andrei i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința s-a menținut.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de fond nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând eronat că, îndreptarea și corectarea lui Rotaru Andrei este posibilă fără izolare de societate, în conformitate cu cerințele art. 75-78 Cod penal aplicându-i pedeapsa prin prisma art. 84 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 5 ani.

Infracțiunile săvârșite de către inculpat atentează la integritatea persoanei și ținând cont de pericolul real și potențialul pericol social pe care-l reprezintă inculpatul or, acesta într-un timp foarte scurt a comis trei infracțiuni, care se califică ca ușoară, mai puțin gravă și gravă, ceea ce denotă înclinarea inculpatului de a duce un mod de viață vicios, iar curmarea unui astfel de comportament ține de competența organelor de drept.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia instanței de fond, precum că, corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art. 90 Cod penal. La emiterea deciziei, s-a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, care stipulează expres că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Astfel, circumstanțele menționate au indicat la faptul că inculpatul urmează, în vederea corectării și reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, să-i fi aplicată pedeapsa reală cu închisoare în limitele sancțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (4), 151 alin. (1) și 152 alin. (1) Cod penal.

Circumstanțele invocate de către prima instanță nu puteau genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni, or, aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Rotaru Andrei a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul în societate.

S-a menționat că, nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale sau alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului, iar în calitate de circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal au fost reținute: recunoașterea vinovăției și căina sinceră, pe când aceste circumstanțe au fost luate în considerație la examinarea cauzei în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel inculpatul a beneficiat de o reducere a pedepsei cu 1/3 din cea prevăzută de lege.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul și partea vătămată Mugureanu Alexandru a atacat-o cu recursuri ordinare, solicitând casarea deciziei instanței de apel.

6.1 Inculpatul în cererea de recurs, fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței instanței de fond cu privire la condamnarea sa cu aplicarea suspendării condiționate a executării conform prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivare recurentul a indicat că, a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și cauza a fost examinată în procedura simplificată potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală. A indicat că are copii minori la întreținerea, deține un loc de trai și de muncă permanent, se caracterizează pozitiv și la evidența medicului narcolog și psihiatric nu se afla. Precizează că din partea părții vătămate nu sunt înregistrate pretenții materiale față de el.

6.2 Partea vătămată Mugureanu Alexandru prin cererea de recurs a solicitat casarea deciziei, excluderea pedepsei non privative de libertate pentru a crește copii minori, menționează că pretenții materiale față de inculpat nu deține.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurile inculpatului și părții vătămată Mugureanu Alexandru, menționând că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosar și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Colegiul penal constată că recurenții în recursurile declarate nu au invocat nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă, critică pedeapsa aplicată inculpatului, solicitând aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

În acest sens, Colegiul reține, că recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la neaplicarea art. 90 Cod penal.

8.1 Colegiul penal menționează că instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiuni, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei și cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea articolelor din Codul penal, în baza cărora a fost condamnat inculpatul și prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Rotaru Andrei poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare reală.

În ce privește argumentele cu privire la posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, Colegiul le consideră neîntemeiate, deoarece, analizând decizia atacată, se constată că instanța de apel și-a motivat soluția în ce privește stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă în privința inculpatului, concluzionând că nu este posibilă aplicarea pedepsei condiționate, motive pe care Colegiul penal le preia integral.

De principiu, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; străduința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului și, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Textul art. 90 alin. (1) Cod penal prin sintagma „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „*Dacă... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei...indicând numai decît în hotărâre motivele...*”.

Astfel, din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate, pe care instanța de judecată este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde. Totuși, instanța de apel a luat în considerație căința sinceră și judecarea cauzei în procedura simplificată, iar inculpatul a beneficiat de reducerea cu 1/3 din maximul și din minimul prevăzut de sancțiunile articolelor respective, fiind stabilite noi limite ale pedepsei.

Prin urmare, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză, fapt ce permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

8.2 Privitor la recursul părții vătămate, Colegiul penal l-a dispus inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Reieșind din dispoziția art. 430 Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să corespundă anumitor cerințe, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute expres de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemelor de drept ce persistă în cauza deferită judecății și care au afectat echitatea procedurilor desfășurate de instanța de apel împotriva inculpatului.

În speță, recurentul solicită dispunerea unei pedepsei non privative de libertate inculpatului pentru a avea grijă de familia sa, însă omite să formuleze probleme de drept pentru a fi preluate spre examinare în fond de către instanța de recurs.

De principiu, instanța de recurs preia spre examinare doar acele critici, care sunt corespunzător argumentate de recurenți, cu indicarea legăturii cauzale dintre eroare de drept pretinsă că a fost admisă de instanța inferioară și circumstanța de fapt a cauzei căreia aceasta se circumscrie.

Pe aceeași linie de considerente, Colegiul evidențiază că, invocarea formală a unor temeiuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu poate face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererii de recurs cu argumente ce ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întreg procesul penal.

Având în vedere cele consemnate supra, Colegiul Penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de inculpat ca vădit neîntemeiat, iar cererea depusă de partea vătămată Mugureanu Alexandru, se declară inadmisibilă deoarece aceasta nu întrunește condițiile legale de conținut.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **ROTARU Andrei XXXXX**, declarate de inculpat ca fiind vădit neîntemeiat și de către partea vătămată Mugureanu Alexandru pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 aprilie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion